

Malé príbehy pre potešenie duše: „DLH“

Jeden veľmi bohatý človek mal mnoho dlžníkov. Keď zosťarol, zvolal si niekoľko väčších dlžníkov a povedal im: „Keď mi dnes nemôžete vrátiť čo mi dlhujete a slávnostne mi odprisaháte, že mi splatíte svoje dlhy v budúcom živote, spálím zmenky, ktoré ste mi podpísali.“ Prvý dlžník mu dlhoval menšiu sumu a odprisahal, že v budúcom živote bude svojmu veriteľovi koňom a že ho bude nosiť na chrbte kam len chce.

Druhý dlžník dlhoval viac peňazí sľúbil, že je pripravený stať sa veriteľovi volom a že bude ťahať pluh a orať či vozit' seno.

Posledný na rade bol muž s obrovským dlhom. Povedal: „v mojom budúcom živote budem tvojím otcom.“ Starec ponuku neprijal ako pri prvých dvoch mužoch, ale chcel ho zbit'. „Len počkaj s tou bitkou, hneď ti to vysvetlím: môj dlh je obrovský. Iste by som nesplatil ani vtedy, keby som ti bol koňom či volom. Som ochotný stať sa otcom. Tak budem pre teba pracovať vo dne v noci. Budem ťa chrániť, starať sa o teba, som pripravený priniesť akúkoľvek obeť a riskovať aj svoj život, keby ti niečo chýbalo a keď umriem, zanechám ti celé dedičstvo. Nie je to dobrý návrh, ako splatiť dlh?“

Dcéra sa jedovato vyrútila na matku: „Keď som ti na ťarchu, prečo si sa mi dala narodiť? Rozhodnúť sa mať dieťa, znamená zat'aziť sa najväčším dlhom, aký si ľudská myseľ nemôže ani predstaviť. Je to nekonečne viac ako povedať niekomu, kto nie je: „ODTERAZ BUDEŠ ŽIŤ, LEBO JA TO CHCEM.“

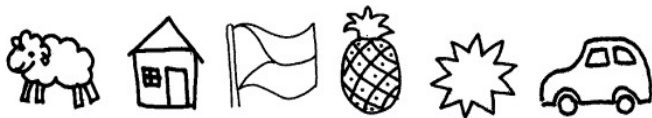
Prevzaté (Kruhy na vode-87), spracoval DS

ÚLOHA:

Sv. Duch nás môže obdať rôznymi darmi. Potrebovali ich apoštoli, keď ohlasovali Ježiša a potrebujeme ich aj my, keď chceme Ježiša nasledovať. Dva z darov sú v tajničke: piš zaradom začiatkové písmená jednotlivých obrázkov a dozvieš sa...

Tu napíš slová:

Lod' sa potápa. Kapitán príde k cestujúcim:

- Kto z vás sa vie modliť?
- Ja! - hrdo sa hlási jeden z cestujúcich.
- To je dobréééé, pretože nám chýba jedno záchrané koleso.

Vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža,
Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov
Internet: www.grkat-sekčov.sk (pracuje sa na novej verzii)
e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk
Tel: 051/7725540

Tlač: A-print, s.r.o., Reimanova 9, Prešov

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou

číslo 13 26. jún 2011

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

VI. ročník

Farský list

Zo života portugalského svätca Antona Paduánskeho (1195? - 1231), patróna stratených vecí sa rozpráva táto príhoda. Keď bol ešte malým chlapcom a bol doma sám, ktosi zaklopal na dvere. Anton otvoril dvere a pred dverami stálo malé dieťa, ktoré pred sebou držalo zásterku tak, ako keby do nej čosi zbieralo. Anton sa opýtal dieťaťa: „Odkiaľ prichádzaš?“ „Z neba,“ odpovedalo dieťa. „A ako sa voláš?“ „Moje meno nádeš napísané ohnivými písmenami nad betlehenskou jaskyňou. Nádeš ho napísané krvavými písmenami na Kalvárii a zlatými písmenami nad bohostánkom.“ „A čo zbieraš,“ pýta sa ďalej Anton? „Zbieram ľudské srdcia.“ Potom sa dieťa s prosebným pohľadom pozrelo na Antona a povedalo: „Anton, dáš mi srdce?“

Pán Ježiš sa touto otázkou v mesiaci jún prihovára každému z nás. Každého z nás oslovuje vlastným menom a pýta sa: „Dáš mi srdce?“ Svätý Anton mu ho dal, hoci zomrel mladý ani nie 40 ročný na vodnatieľku, a bol šťastným človekom tu, ale aj vo večnosti, veď je svätý.

Aj my mu dajme naše srdcia. On si ich skutočne zaslúži a my iba v jeho Božskom Srdci môžeme nájsť šťastie.

Komu dnes patria srdcia ľudí? Niektomu futbalu, tenisu, golfu, iný chová psov či rybárči, niekto spieva iný varí, niekto zarába iný študuje, ale tvoje srdce má patriť dobrému Bohu.

Ak sa pozriete na obraz Božského srdca, Kristus nám ukazuje o čo má najväčší záujem. O srdce. Lebo ono je to najcennejšie, čo človek má. Preto aj diabol sa chce cez hriech natlačiť do tvojho srdca. On nechce tvoj majetok, chladničku, ani titul, chce tvoje srdce. To je najcennejšia trofej. Preto často cítime boj dobra a zla, alebo s peklom bojuje o naše srdce.

Ale len Boh si ho naozaj zaslúži, veď On už pre nás aj niečo spravil. „Pozri na jasličky, kde sa zimou a nedostatkom trasiem. Pozri sa na kríž, na ktorom som vycedil svoju krv do poslednej kvapky. Pozri sa do bohostánku, kde vo dne v noci prebývam a trezivo čakám, že prídeš, a ja ťa poteším a občerstvím.“ To sú tri pomníky Kristovej lásky, ktoré nás ubezpečujú, že jeho láska k nám je nekonečná a že miluje nielen tých, ktorí ho milujú, ale všetkých. Neriskuj! Poďme tam, kde sa to oplatí, kde môžeme získať. Hľadaj tú najlepšiu ponuku. Aj v dobrom aj v zlom.

Prosme Pannu Máriu, nech nám vyprosí milosť, vždy a za každých okolností dať srdce Pánu Ježišovi. Iba v ňom nájdeme skutočné šťastie, iba on nás skutočne miluje.

o. Rastislav

Náš prepodobný otec Sisoés Velký (6. Júl)

Narodil sa okolo roka 350, pričom v mladosti odišiel do egyptskej púšte. Miestom jeho duchovného zápasu bol vrch, na ktorom sa kedysi postil prepodobný Anton Veľký (liturgická pamiatka 17. januára). Sisoés sa stal natoľko podobným Kristovi, že prijal dar konať zázraky, ako to dosvedčuje aj nasledujúci príbeh:

Istý muž sa vybral za prepodobným Sisoem, aby si od neho vypýtal požehnanie. Treba totiž vedieť, že tamojší kresťania – prakticky všetci sú koptského obradu – majú dodnes dobrý zvyk chodiť po mníchmi a pustovníkmi po duchovné rady a tráviť svoje voľné dni, napríklad víkendy, v spoločenstve s nimi. Uvedený muž zobral so sebou aj svojho maloletého syna, ktorý však po ceste vážne ochorel a zomrel. Po vstupe do Sisoovej kélii (izbietky) otec položil svojho mŕtveho synčeka na zem a požiadal starca o modlitbu. Keď ju dostal, vyšiel von, ale mŕtvolu nechal v kélii. Starec sa domnieval, že chlapec spí, preto mu povedal: „Vstaň, dieťa, a choď odtiaľto.“ Chlapec vstal a išiel za svojím otcom. Keď sa naradostený otec vrátil poďakovať starcovi za jeho dobrodenie, Sisoés zosmutnel, lebo so skromnosťou nechcel získať povest' divotvorcu, a prikázal tomu mužovi, aby do jeho smrti o tom nikomu nepovedal.

V staroveku sa zvyčajne udeľovali pri svätých spovediach veľmi prísne skutky pokánia. Niektoré bolo treba konať celé roky, až potom kajúcnik dostal rozhrešenie. Zaiste v súvislosti s diskusiami na túto tému a tendenciami zmierňovať danú disciplínu prišli za Sisoom akísi mnísi a pýtali sa: „Ak brat upadne do hriechu, stačí, aby sa kajal jeden rok?“ Starec odvetil: „To je príliš prísne.“ Povedali: „Takže hriešnik má robiť pokánia iba šesť mesiacov?“ Sisoés odvetil: „To je veľa.“ Vraveli teda: „Možno mu teda stačí na pokánia štyridsať dní.“ Starec odpovedal: „Aj to je veľa. Verím, že Boh, ktorý miluje človeka, je milosrdný. Ak človek robí pokánia z celej duše, Boh prijme jeho pokánia v priebehu troch dní.“ V tejto súvislosti si zaiste treba všimnúť dve skutočnosti. Nielen to, že Sisoés prispel k zmierneniu starovekej spovednej disciplíny, ale aj to, že predmetné zmiernenie podmienil slovami: „Ak človek robí pokánia z celej duše.“

Inokedy sa jeden mních spýtal: „Čo mám robiť, otcé, keďže som upadol do hriechu?“ Starec odvetil: „Napraw sa, dieťa, a budeš spasený.“ Brat však odvetil: „Napravil som sa, ale znova som upadol.“ Sisoés odpovedal: „Tak sa znova naprav.“ Mních však povedal: „A dokedy bude trvať moje padanie a vstávanie?“ Starec odvetil: „Dovtedy, kým nepríde tvoj koniec a nezastihne ťa v dobrom alebo v zlom. Je preto potrebné neprestajne zotrvať v napravovaní sa, aby nás v ňom zastihol aj koniec.“ Uvedenými slovami nám prepodobný otec Sisoés ukázal vážnosť úsilia o vlastnú nápravu, bez ktorého prakticky nieto spásy. V tomto úsilí, hoci sa môže zdať, že neprináša ovocie, musíme byť vytrvalí, lebo je to proces, nie jednorazový akt.

Sisoés mal učeníka, ktorý sa volal Apollo. Diabol využil jeho sklony k príliš vysokej mienke o sebe a vyvolal v ňom túžbu po kňazskom stave, ba dokonca sny, v ktorých prichádzali biskupi a udeľovali mu biskupskú vysviacku. Keď Apollo prišiel za Sisoom a požiadal ho, aby ho poslal do mesta za biskupom, starec mu to zakázal a poučil ho nehľadať vyššie postavenie, než akého je hoden. Apollo však neposlúchol a odišiel do Alexandrie. Neskôr sa mu však zjavil diabol a povedal mu: „Vedz, že si môj a milujem ťa, lebo plníš moje želania. Práve preto som prišiel k tebe, aby som ťa spravidlal, až kým nedoviedem do konca všetky tvoje túžby.“ Prefaknutý Apollo zvolal: „Bože, na príhovor môjho otca Sisoa mi pomôž a vyslobod' ma z tohto pokušenia!“ Diabol zmizol, Apollo sa vrátil k starcovi, padol pred ním a pokorne prosil o odpustenie. Takto nám Boh ukázal nielen potrebu skromného zmýšľania o sebe, ale aj silu príhovorov svätého Sisoa Veľkého. Sisoés zomrel v pokoji okolo roka 429, teda po šesťdesiatich rokoch prísneho pustovníckeho života. O jeho pokore, ale tiež o vážnosti vlastného úsilia o nápravu, svedčia aj slová, ktoré povedal na smrteľnom lôžku: „Skutočne neviem, či som uskutočnil aspoň začiatok svojho pokánia.“

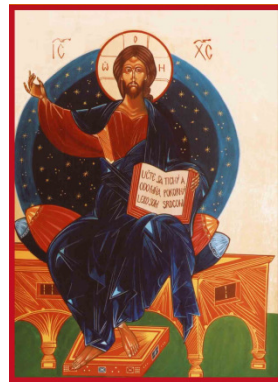
Prevzaté (www.furca.sk). spracoval DS

NEBO

Dnes si povieme niečo viac o mieste, ktoré je pre všetkých veriacich vysneným cieľom našej pozemskej púte. Vo svojej plnej podobe je nebo spoločenstvo s Bohom, ktorý sa dá bezprostredne vidieť a s tými ľuďmi, ktorí už prišli do definitívneho cieľa. V tomto súvisi sa má vykladať život jednotlivých ľudí uprostred milujúceho spoločenstva, nakoľko nám Sväté písmo a Tradícia na to dávajú oporné body.

Slovo nebo znamená v SZ a NZ mnoho vecí. Je to výraz pre nebeskú klenbu, zároveň znamená Boží príbytok, jeho trón, pre neho vyhradenú svätýňu, existenčný priestor, ktorý mu patrí. Slovo nebo je slovom kvality. Táto má prevahu nad všetkými ľudskými silami. Slovo nebo je zároveň symbolickým označením pre Boha.

Byť v nebi znamená byť s Kristom. Tým, že sa spravodlivým sľubuje, že prídu do neba, sľubuje sa im, že prídu k Bohu. Toto prísľúbenie neznamená zaistenie určitého miesta na bývanie. Vystúpením do neba sa nemieni pohyb v priestore. Je to skôr určitý spôsob realizácie života – život s Bohom. Ide o určitý spôsob výmeny. Táto výmena sa vo Svätom písme označuje ako videnie Boha. Fakt, že ľudia nemôžu vidieť Boha, tú najreálnejšiu realitu, má svoj dôvod

Kristus na tróne

vo Božej transcencii (niečo čo nie je zmyslami spoznatelné). Napriek tomu, že človek je Božím obrazom, nemá pre neho vhodný orgán vnímania. Podstatou stretnutia s Bohom je teda jeho videnie.

Každý blažený, teda ten kto je v nebi vie, že už nemôže odpadnúť od Boha. Preto prežíva svoje spojenie s Bohom ako definitívnu istotu - večnú lásku. Blažený už nemôže zhrešiť, teda vzbúriť sa proti Bohu. Preto každý kto sa dostane už raz do neba vie že už z neho nikdy neodíde. To isté platí aj o pekle. Čo sa týka očistca, tak odtiaľ tiež vedie cesta iba do neba avšak duša musí určitý čas prežívať očistnú muky (mukami sa myslí to, že človek nie je v prítomnosti Božej a nemôže ho vidieť)

Preto prosme Všemohúceho, aby nám doprial spočinúť v jeho blízkosti modlime sa každý večer za spásu našej nesmrteľnej duše, aby keď príde čas nášho odchodu z tohto sveta aby sme boli pripravení.

a. Michal

Farské oznamy

- ❖ nasledujúci týždeň od 27. júna je prvopiatkový, spovedať budeme stále hodinu pred večernou sv. liturgiou. Spoveď chorých bude v piatok 1. júla v dopoludňajších hodinách
- ❖ v utorok po liturgii sa pomodlíme večiereň zo sviatku sv. Petra a Pavla
- ❖ v stredu 29.júna máme prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, sv. liturgie ráno o 8.00 (csl.) a večer o 18.00 (sl.) a na Bani bude sv. liturgia o 16.00 hod. Pri všetkých sv. liturgiách bude myrovanie, ktoré bude zaslané ako zbierka Halier sv. Petra.
- ❖ v piatok 1. júla máme odporúčaný sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježiša Krista, sv. liturgie ráno o 8.00 (csl.) a večer o 18.00 (sl.) a na Bani bude sv. liturgia o 16.00 hod. V tento deň je voľnica.
- ❖ nedeľa 3. júla je prvá v mesiaci, sv. liturgia o 8.00 hod. bude v cirkevno-slovanskom jazyku.
- ❖ v čase letných prázdnin bohoslužby v kaplnke Božieho Milosrdenstva na poliklinike nebudú.
- ❖ v utorok 5. júla máme odporúčaný sviatok sv. Cyrila a Metoda, keďže je to aj štátny sviatok tak sv. liturgie budú o 8.00 (csl.) a 10.00 (sl.) a na Bani sv. liturgia bude o 10.00 hod.

Svätí, slávni a vŕchovní najvyšší apoštoli Peter a Pavol „v skratke“

Svätý Peter – pôvodným menom Šimon – sa narodil v Palestíne, v mestečku Betsaida na severnom brehu Genezaretského jazera. V dospelom veku býval v meste Kafarnaume. Bol bratom apoštola Andreja. Keď ho Ježiš povolal za apoštola, zmenil mu meno na Peter, tj. Skala, na ktorej založil svoju Cirkev a Petrovi dal „kľúče od nebeského kráľovstva“. Peter najprv hlásal evanjelium v Palestíne, potom v Antiochii, v Korinte a napokon v Ríme, kde bol aj ukrižovaný dolu hlavou roku 67 alebo už roku 64.

Svätý Pavol sa narodil okolo roku 10 v Tarze, ktorý bol dôležitým kultúrnym a obchodným strediskom v Malej Ázii. Pôvodne sa menoval Šavol. Študoval v Jeruzaleme a stal sa tu veľkým prenasledovateľom kresťanov. Na ceste do Damasku okolo roku 33-35 zjavil sa mu Ježiš Kristus. Pavol sa stal kresťanom a veľkým misionárom medzi pohanmi. Pôsobil na Cypre, v Malej Ázii, v Macedónii, v Grécku aj v Ríme. Pavol bol sťatý v Ríme roku 67 za cisára Nerona. Pochovaný je v bazilike sv. Pavla v Ríme postavenej v 4. storočí.

Sv. apoštoli Peter a Pavol

Obaja títo apoštoli boli umučení v Ríme za cisára Nera v roku 67 (alebo v roku 64). Peter bol ukrižovaný dole hlavou na Vatikánskom vršku, Pavol – ako rímsky občan – bol sťatý pri Ostijskej bráne. Ich pozostatky sa hneď stali predmetom osobitnej úcty. V roku 258 ich kresťania ukryli v katakombách sv. Sebastiana, odtiaľ ich v 4. storočí slávnostne preniesli do baziliky, ktorú dal na mieste Petrovho umučenia postaviť cisár Konštantín.